

ஸ்ரீ மஹா பெரியவா அருளிய ஸ்ரீ ஸித்தேஸ்வராஷ்டகம்

மஹாதிர்²ராஜஸ்ய தீரே வி³ஹாந்
மஹா⁴பூ³தி²ரூ³பம் மஹா³த்²மை³க²வே³த்²யம் ।
மஹா³சி²த்³தி⁴ - பூ³ரா²ப்³ர²தா³னை²க³த்²க்ஷம்
³ம⁴ஜா³மை²வ ஸி³த்²தே⁴ஸ்²வ³ரம் ஸி³த்²த⁴ஸ்²ம்⁴பு⁴ம் ॥ 1

மஹா³தி²ர்த²க் கரையில் விளங்கு²ப³வ²ரும் சிறந்த வி³பூ²தி(ஜ²ஸ்²வ²ர்²யம்)
வ²டி²வா²ன²வ²ரும் மஹா³த்²மா²க்²க²ளால் ம²ட்²டும் அ²றிய²ப்²ப²டு²ப²வ²ரும்,
பெ²ரிய பெ²ரிய ஸி³த்²தி²களைக் கொ²டு²ப்²ப²தில் ஸ²ம²ர்த்²த²ரும்,
எ²ல்²லோ²ரு²க்²கும் ந²ன்²மை²யைத் த²ரு²ப²வ²ரு²மா²ன ஸி³த்²தே²ஸ்²வ²ர²ரை,
ம²ன²மே! நீ எ²ப்²பொ²ழு²தும் நி²னை²ப்²பா²யாக!

மன²ஜ²ஸ்²த்²வ²த்²க்ஷ²ய²க்²னி - ப²ஸ்²மா²வ²ஸே²ஷ:
ம²தா²ன்²த²ஸ்²ச த²க்ஷே² க²த்²ஸ்²ஸோ²ச்²ய²பா²வ²ம் ।

மன²ஜ²ஸ்²த்²வ²த்²க்ஷ²ய²க்²னி - ப²ஸ்²மா²வ²ஸே²ஷ:
ம²தா²ன்²த²ஸ்²ச த²க்ஷே² க²த்²ஸ்²ஸோ²ச்²ய²பா²வ²ம் ।

மன²ஜ²ஸ்²த்²வ²த்²க்ஷ²ய²க்²னி - ப²ஸ்²மா²வ²ஸே²ஷ:
ம²தா²ன்²த²ஸ்²ச த²க்ஷே² க²த்²ஸ்²ஸோ²ச்²ய²பா²வ²ம் ।

மனோஜாஸ்ச தத³க்ஷயக்³னிதாந்தோ மதா³ந்த⁴:
ப³ஜே நிர்மத³த்வாய ஸித்³தே⁴ஸ்வரம் த்வாம் || 2

உன்னுடைய நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதன் சாம்பல் ஆனான்.
மிகவும் மதம் பிடித்திருந்த தக்ஷப்ரஜாபதி வருந்தத்தக்க நிலையை
அடைந்தான். எரிந்து போன மன்மதனாலே பாமர ஜனங்களும்
தவித்து மதம் பிடிக்கிறார்கள். ஆகையால் எனக்கு மதம் சற்றும்
இல்லாமல் இருப்பதற்காக ஸித்தேஸ்வரரை பூஜிக்கிறேன்

इयं चापि गङ्गा निबद्धा कपर्दे
मदाढ्या यतस्सा कणक्षीरकल्पम् ।
विसृष्टा जगत्पापनाशाय येन
स्वयंसिद्ध - सिद्धेश्वरं चिन्तयैनम् ॥ ३

இயம் சாபி க³ங்கா³ நிப³த்³தா⁴ கபர்தே³
மதா³ட்⁴யா யதஸ்ஸா கணக்ஷீரகல்பம் |
விஸ்ரு³ஷ்டா ஜக³த் - பாப - நாஸாய யேன
ஸ்வயம்ஸித்³த⁴ - ஸித்³தே⁴ஸ்வரம் சிந்தயைனம் || 3

மதம் பிடித்த இந்த கங்கையானவள் உமது ஜடா முடியில் நீர்
துளிக்கு ஒப்பாக கட்டுப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டாள். ஜகத்தின்
பாபங்களைப் போக்குவதற்காக எவரால் விடுவிக்கப்பட்டாளோ
அப்பேர்ப்பட்ட ஸித்தேஸ்வரரை, ஹே மனமே! நீ சிந்தனை செய்!

न तेऽन्तो न चादिर्हरिः सोऽपि धाता
वराहो भवन्नूर्ध्वं हंसीभवंश्च ।
तदा ते हि साक्ष्यं भजेतां तमेव
महालिङ्गरूपेण सिद्धेश्वरं त्वाम् ॥ ४

ந தே³ந்தோ ந சாதி³ர்ஹரி: ஸோ³பி தா⁴தா
வராஹோ ப⁴வன்னூர்த்⁴வ ஹம்ஸீப⁴வம்ஸ்ச |
ததா³ தே ஹி ஸாக்ஷயம் ப⁴ஜேதாம் தமேவ

மஹாலிங்க³ரூபேண ஸித்³தே⁴ஸ்வரம் த்வாம் || 4

விஷ்ணு வராஹமாய் உமது அடியைக் காணவும், ப்ரம்மாவானவர் அன்னமாகி உமது முடியைக் காண்பதற்கும் இயலாமல், ஸாக்ஷித் தன்மையை அடைகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஜோதியாய் விளங்கும் மஹாலிங்கரூபனான அந்த ஸித்³தே⁴ஸ்வரரை சேவிக்கின்றேன்.

शिवोऽयं प्रदेशो महान् मध्यदेशः

शिवा जाह्नवी नित्यसिद्धप्रवाहा ।

शिवस्त्वं शिवं नित्यसिद्धं दधानः

शिवो नः सदादेव सिद्धेश्वर स्याः ॥ ५

ஸிவோ³யம் ப்ரதே³ஸோ மஹான் மத்⁴யதே³ஸ:

ஸிவா ஜாஹ்னவீ நித்யஸித்³த⁴ப்ரவாஹா ।

ஸிவஸ்த்வம் ஸிவம் நித்யஸித்³த⁴ம் த³தா⁴ன:

ஸிவோ ந: ஸதா³தே³வ ஸித்³தே⁴ஸ்வர ஸ்யா: || 5

இந்த மத்திய ப்ரதேஸம் மிகவும் மங்களமானது. இங்கு நித்தியம் கங்கை ப்ரவாஹமாக, மங்கள ரூபமாக ப்ரவஹிக்கின்றாள்.

எப்பொழுதும் நம்மிடமுள்ளதான ஸிவத்தன்மையை கொடுப்பவராக, எங்களுக்கு மங்களம் அளிப்பவராக ஸித்³தே⁴ஸ்வரராக நீங்கள் விளங்கவேண்டும்.

पदाब्जेऽद्वितीये स्वकीयाक्षिपद्वां

पूरा भूषणत्वेन नारायणोऽदात् ।

इतीदं पुरावृत्तमद्यात्र सत्यं

बदर्यो हरिस्साधु सिद्धेश्वर अदात् ॥ ६

பதா³ப்³ஜே³த³விதீயே ஸ்வகீயாக்ஷி - பத்³மம்

பூரா பூ⁴ஷணத்வேன நாராயணோ³தா³த் ।

இதீத³ம் புராவ்ரு'த்தமத்³யாத்ர ஸத்யம்
ப³த³ர்யோ ஹரிஸ்ஸாது⁴ ஸித்³தே⁴ஸ்வர அதா³த் || 6

உன்னுடைய பாதபத்மத்தில் முன்பொரு ஸமயம் ஸ்ரீமன்
நாராயணன் தன்னுடைய தாமரைக் கண்ணை அர்ப்பணித்தார்
என்ற பழைய செய்தி இங்கு உண்மையாகின்றது. பத்ரியில் உள்ள
ஹரியானவர் ஸித்தேஸ்வரருக்கு அளித்தார்.

कपर्दात् द्वितीयात् विसृष्टाऽपि गङ्गा
पुनस्सेवितुं त्वामहो बद्धवाञ्छा ।
चकाशेऽद्वितीयेऽति भारप्रवाहा
निजाम्भोऽभिषेकाय सिद्धेश्वरागात् ॥ ७

கபர்தா³த் த்³விதீயாத் விஸ்ரு'ஷ்டாऽபி க³ங்கா³
புனஸ்ஸேவிதும் த்வாமஹோ ப³த்³த⁴வாஞ்சா² ।
சகாஸே³த்³விதீயே³தி பா⁴ரப்ரவாஹா
நிஜாம்போ⁴ऽபி⁴ஷேகாய ஸித்³தே⁴ஸ்வராகா³த் || 7

உம்முடைய ஜடையில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்ட கங்கையானவள்
மறுபடியும் உம்மை ஸேவிப்பதற்கு ஆசையுள்ளவளாக மிகுந்த
ப்ரவாஹத்துடன் உமக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காக
ஸித்தேஸ்வரரே, உம்மிடம் வந்தாள்.

न मत्तोऽस्म्यहं चेत् न मत्तोसि भिन्नः
नमत्तोशितस्त्वं नमत्तोषदाता ।
न मत्तोऽसिभिन्नस्त्वं - इत्यैक्यतोषं
न मद्भ्यः प्रदेहीह सिद्धेश्वर त्वम् ॥ ८

ந மத்தோ³ஸ்ம்யஹம் சேத் ந மத்தோஸி பி⁴ன்ன:
நமத்தோஸிதஸ்த்வம் நமத்தோஷதா³தா ।
ந மத்தோ³ஸிபி⁴ன்னஸ்த்வம் இத்யைக்யதோஷம்
ந மத்³ப்⁴ய: ப்ரதே³ஹீஹ ஸித்³தே⁴ஸ்வர த்வம் || 8

நான் மதம் பிடித்தவனாக இருப்பினும் நீர் என்னைத் தவிர
வேறல்லவே! வணங்குபவர்களால் ஸந்தோஷப்படுத்தப்படும் நீர்.
உம்மை வணங்குபவர்க்கும் ஸந்தோஷத்தை அளிக்கிறீர்.

“என்னைத் தவிர வேறில்லை. ஒன்று தான்” என்ற
மகிழ்ச்சியை /ஸந்தோஷத்தை ஸித்தேஸ்வரரே!
நீர் வணங்குபவர்களுக்குக் கொடுக்கிறீர்!

इति प्रयागसिद्धेश - भक्ति भृजनता हृदि ।

श्लोकाष्टकमिदं पुण्यं नित्यं वर्धयतां शुभम् ॥

இதி ப்ரயாக³ ஸித்³தே⁴ஸ ப⁴க்தி ப்⁴ரு'ஜ்ஜனதா ஹ்ருதி³ ।
ஸ்லோகாஷ்டகமித³ம் புண்யம் நித்யம் வர்த⁴யதாம் ஸுப⁴ம் ॥

இப்படிப் ப்ரயாக ஸித்தேஸ்வரரிடம் பக்தியுள்ள மக்களின்
உள்ளங்களில் இந்த அஷ்டஸ்லோகம் நித்தியம் ஸந்தோஷத்தை
வளர்க்கட்டும்! ஸுபம்

ஸ்ரீ மஹாபெரியவா ஸரணம்
ஹர ஹர ஸங்கர ஜய ஜய ஸங்கர
காலடி ஸங்கர காமகோட ஸங்கர

